

"Bu lem'a-i i'câziyede, baştaki **م** قَاخَامَّرَشْدُنْ da, hem **ن** hem **ر** کَلِمَاتِهِ هَسَابًا گِرمesi ve âhirde **م** رَشْدُنْ گِrmemesi **وَمِنْ** گِrmesi kelimesi **شَرٌّ** yalnız **حَسَدًا** yalnız **يَا حَاسِدُ إِذَا حَسَدَ** ve..." Devamıyla izah eder misiniz?

"Bu lem'a-i i'câziyede, baştaki **م** قَاخَامَّرَشْدُنْ da, hem **ن** hem **ر** کَلِمَاتِهِ هَسَابًا گِrmesi ve âhirde **م** رَشْدُنْ گِrmemesi ve **وَمِنْ** گِrmemesi ve **م** رَشْدُنْ گِrmemesi ve **وَمِنْ** گِrmemesi ikisi de hesap edilmemesi gayet ince ve lâtif bir münasebete ima ve remz içindir. Çünkü, halklarda şerden başka hayırlar da var."

"Hem bütün şer herkese gelmez. Buna remzen, bazıyeti ifade eden Baziyete .şerdir bütün zaman ettiği hased Hâsid .girmişler **وَمِنْ** ve **شَرٌّ** lüzum yoktur. Ve **وَمِنْ** remziyle, kendi menfaatleri için küre i arza ateş atan üfleyicilerin ve sihirbaz o diplomatların tahribata ait bütün işleri ayn-i şerdir diye, daha **ر** کَلِمَاتِهِ هَسَابًا lüzum kalmadı."(1)

Üstad Bediüzzaman'ın anlatmak istediği husus şudur:

- Bu surenin ilgili ayetlerinden, ebced ve cifir hesabıyla farklı tarihlerle farklı olayların tarihine işaretler çıkarılmıştır.

Bu farklı tarihler, "**şer**" kelimesinin geçtiği üç ayetin harfleri hesap edilirken, bunlardan ilk ayette "**min ve şer**" kelimeleri hesap edilmiştir. "**Şer**" kelimesini barındıran ikinci ayette ne "**şer**", ne de "**min**" kelimesi hesaba katılmıştır. Üçüncü ayet olan son ayette ise, "**şer**" kelimesi sayılmış fakat "**min**" edatı sayılmamıştır.

Bu farklı hesaplamanın hikmeti ise şöyle açıklanmıştır:

a) "**Çünkü, halklarda şerden başka hayırlar da var. Hem bütün şer herkese gelmez. Buna remzen, bazıyeti ifade eden **م** ve **ر** گِrmişler.**" Yani Allah'ın yarattığı halk/mahluklarda şerrin yanında hayırlar da vardır. Bunu göstermek için "**şer**" ile birlikte bazıyeti (*bir kısmını / bütünün bir parçasını*) gösteren "**min**" edatı hesaba katılmıştır. Böylece ayetin manası: "**Bazı halklarda var olan bir takım şerlerden Allah'a sığınırım**" şeklindedir.

b) Son ayette yer alan konu **hasetçilerin hasedidir**. Hased parçalanmaz, bir bütün hâlinde karşıya yansır. Bunun için bütünün bir kısmını ifade eden "**min**" hesaba

katılmamıştır. Üstad'ın **“Hâsid hased ettiği zaman bütün şerdir. Baziyete lüzum yoktur.”** şeklindeki ifadesi bunu anlatmaktadır.

c) Bu üç ayetten ikincisinde; sihir türü büyüleyici sözleriyle karşıdaki insanları büyüleyen bu asrın siyasileri ve diplomatlarının şerrinden söz edilmiştir. Bu sözlü sihirbazlığın ve üfürücülüğün hepsi şerdir. Onun için burada ne **“şer”** kelimesi, ne de baziyeti/bölümü, parçayı ifade eden **“min”** hesaba katılmamıştır. Üstad, bu gerçeği seslendirmek için **“Ve دَفْعَالِ فَوَاتِنَا”** remziyle, **kendi menfaatleri için küre-i arza ateş atan üfleyicilerin ve sihirbaz o diplomatların tahribata ait bütün işleri ayn-ı şerdir diye, daha كَرِهَ kelimesine lüzum kalmadı.”** ifadesini kullanmıştır.

(1) bk. [Sualar, On Birinci Şua, On Birinci Mesele, Hatime.](#)